

Биографије учесника Научног скупа „Библиотеке и идентитет 4”

Кристина Алексић, виша дипломирана библиотекарка, рођена је у Шапцу 1984. године, где је завршила основну школу и Шабачку гимназију. Дипломирала је на Катедри за српску књижевност и језик Филолошког факултета Универзитета у Београду. Од 2011. године запослена је у Библиотеци шабачкој као уредница културних програма. Задужена је за медијско представљање установе. Учествовала је на стручним скуповима. Ауторка је неколико радова, укључујући и постер-презентацију Библиопол (Libriopol) која је приказана на Конгресу IFLA-е у Хелсинкију 2012. године. Коауторка је књиге и изложбе *Добро дошли, кићени сватови!*, у оквиру које се бавила свадбама у шабачком крају у 19. и 20. веку. Започела је педагошки рад са младима у Библиотеци. Коауторка је „Књигождера“, прве веб-странице за младе у Србији. Започела је каталожску обраду старе и ретке књиге. Ауторка је и коауторка на десетине изложби о завичајним темама. Чланица је пројектног тима и Савета галерије, као и организационог одбора научних скупова одржаних у Библиотеци шабачкој.

Агрон Бакиу је дипломирани професор језика и књижевности (модул Библиотекарство и информатика, Филолошки факултет Универзитета у Београду). Пет година је радио у НА Танјуг као преводилац са албанског језика на српски, а потом и десет година у маркетингу и пр-теку на различитим позицијама (уређивање интернет садржаја, корисничка подршка, управљање заједницама на друштвеним мрежама, техничка подршка, маркетинг координатор и на крају технички сарадник за производе). Тренутно је ангажован на привременим и повременим секретарским и библиотечким пословима на Катедри за албанологију Филолошког факултета Универзитета у Београду.

Елизабета Георгиев (1975) је дипломирани библиотекар саветник Народне библиотеке „Детко Петров“ у Димитровграду. Завршила је Филолошки факултет Универзитета у Београду (Група српски језик са јужнословенским језицима). Докторирала је на тему „Бугарски извори и читалиштима и библиотекама у Србији до краја другог светског рата“ на Катедри за библиотекарство и информатику. Аутор је преко шездесет текстова и прилога у најзначајнијим домаћим и бугарским библиотекарским часописима и самосталним издањима. Аутор је стручних публикација: *Библиографија: Мост: кн. 141–196/197 (1996–2006)* (2008), *111 година књиге – Библиотека у Димитровграду 1898–2009.* (2010), *Култура читања: Право детета и обавеза библиотекара* (са Милицом Матијевић) (2014), *Анализа стања образовне мреже у прекограничном региону: анализа образовања припадника бугарске мањине у Србији* (2014), *Радионица осмега: 15 година Песничке радионице Народне библиотеке „Детко Петров“ у Димитровграду* (2015), *Издавачка делатност Народне библиотеке „Детко Петров“ Димитровград (1996–2016): анотирана библиографија* (2016), *Културни Цариброд: прилози за културну историју Димитровграда* (2018), *Још десет корака књиге : из новије историје Народне библиотеке „Детко Петров“ : 2008–2018* (2019). Бави се и књижевним стваралаштвом и превођењем.

Биљана Давидовски, виши дипломирани библиотекар, запослена је у Народној библиотеци Ужице (НБУ) од 2011. године на Позајмном одељењу за одрасле. Аутор је, коаутор и реализатор десет пројекта које су суфинансирани Министарство културе Републике Србије и локална самоуправа. Објавила је више стручних и научних радова. Чланица је Секције за јавне библиотеке БДС-а од 2021. године. Учесник је бројних семинара и радионица у библиотечко-информационој делатности у последњој деценији. Излагала је на стручним скуповима у земљи и иностранству. Радом на Позајмном одељењу за одрасле, стекла богато искуство везано за рад са различитим групама корисника. Организовала је више догађаја за децу и младе (трибине, изложбе, радионице квизове, конкурсе) са циљем промоције фонда и развоја талената код младих суграђана.

Мирко Демич (1964, Горњи Класнић, општина Глина, Република Хрватска) се бави библиотекарством од 1995. године. По доласку у избеглиштво у Крагујевац запослио се у Народној библиотеци „Вук Караџић“. Приредио је и уредио преко педесет наслова из области књижевности, библиотекарства, историографије и мемоаристике. Био је члан Управног одбора Библиотекарског друштва Србије (2010–2011), члан жирија (у више сазива) за доделу награде Најбоља књига у библиотекама Србије коју додељује Народна библиотека Србије, као и члан жирија награде „Стојан Новаковић“ за посебан допринос библиотекарству. Лауреат је најзначајнијег стручног признања – награде за посебне резултате постигнуте у библиотекарству „Ђуро Даничић“ (2013). Звање вишег дипломираног библиотекара стекао је 2018. године. Био је уредник *Крагујевачког читалишта* (1996–2002) и часописа за књижевност, уметност и културу *Кораџи* (2002–2011). Добитник је књижевних награда: Андрићеве (2009), „Дејан Медаковић“ (2010), „Меша Селимовић“ (2017), Деретине (2018), „Бранислав Нушић“ (2018) и „Небојша Деветак“ (2021). Члан је Српског књижевног друштва. На функцији директора Библиотеке је од 20. јула 2011. године.

Бранка Г. (Тадич) Драгосавац, научни сарадник, рођена је 13. јануара 1977. године у Београду. Основну школу и Гимназију завршила је у Београду. Дипломирала је на Катедри за библиотекарство и информатику Филолошког факултета Универзитета у Београду 1999. На истој катедри магистрирала је са тезом – „Дечја одељења Библиотеке града Београда“ (2007) и одбранила докторску дисертацију – „Јавне библиотеке у Србији од 1901. до 1918. године“ (2015). Била је запослена у Библиотеци града Београда 1998–2016. године, а потом обавља дужност заменика управника Библиотеке Правног факултета Универзитета у Београду. Аутор је четири стручне монографије *Јавне библиотеке у Србији од 1901. до 1918. године* (2016), *Био-библиографија Марка Миљанова Поповића* (2017), *Дечја одељења Библиотеке града Београда* (2018), *Милован Спасић: библиотекар, педагог, академик* (2019) и једне коауторске (са Десанком Стаматовић) *Трећи век Основне школе у Свилајци: 1808–2018. Део 1, Прилози за историју Основне школе у Свилајци 1808–1918. године* (2022), као и више десетина текстова у домаћим стручним часописима и самосталним издањима. Са Радомиром В. Ивановићем приредила је два издања публикације *Слово и вијек: Марко Миљанов у огледалу критике* (2016. и 2017), а са Десанком Стаматовић монографију *Свилајначка периодика од 1871. до 1929. године: о стопедесетој годишњици Ресавске библиотеке* (2018). Добитник је награде „Стојан Новаковић“ за објављено дело из области библиотечко-информационе делатности (2017).

Гордана Ђоковић је ванредни професор на Катедри за библиотекарство и информатику Филолошког факултета Универзитета у Београду. На истој Катедри је дипломирала (2001), завршила Мастер студије (2008) и одбранила докторску дисертацију (2014). Од 2002. до 2010. године била је запослена у Народној библиотеци Србије као каталогизатор и класификатор у Одељењу монографских публикација. Од октобра 2008. радила је као сарадник у настави, од фебруара 2010. као асистент, од новембра 2014. као доцент и децембра 2019. године изабрана је у звање ванредног професора на Катедри за библиотекарство и информатику Филолошког факултета Универзитета у Београду. Држи наставу на основним и мастер студијама и ангажована је на следећим предметима: Организација знања 1 и 2, Методологија истраживања и цитирања, Библиотечки практикум 1, 2 и 3, Информациона писменост 1 и 2, Издаваштво, Књижарство, Техника академског писања и Информациона и медијска писменост у науци. Предавач је на семинарима за школске библиотекарe, акредитованих од Завода за унапређење образовања Републике Србије. Од 2011. године члан је пројекта Књиженство, теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915. године.

Јелена Ђоновић (рођена Крстић) основну школу и Гимназију завршила је у родном Крушевцу, а Филолошки факултет у Београду (професор и мастер српског језика и књижевности језика). Радила је као библиотекар и професор српског језика; у издаваштву на пословима маркетинга; као сарадник часописа за децу и дневних новина; уредница и водитељка Књижевно-забавног програма „Читаоница под великим дрветом“ на Которском фестивалу позоришта за дјецу и радио-емисије „Кругови“ (Радио Хомер), уредница књига за децу; сценариста програма за децу; оцењивач матурских радова... Бави се лекторским радом; повремено објављује научне радове из књижевности и библиотекарства. Од 2016. године ради као библиотекар за децу и младе у Градској библиотеци и читаоници Херцег Нови, а од 2018. стално је запослена у тој установи. Редовно прати семинаре у региону. Урадила је преко 500 програма за децу, а најзначајнији програм „Мали новски књигољупци“ изведен је на Которском фестивалу позоришта за дјецу и на Тргу од књиге у Херцег Новом.

Бојан Ђорђевић (1965) рођен је у Трстенику, где је завршио основну и средњу школу. Дипломирао је, магистрирао и докторирао на Филолошком факултету у Београду. Радио је као виши научни сарадник у Институту за књижевност и уметност у Београду. Био је гостујући професор Филозофског факултета у Нишу. Редовни је професор архивистике и музеологије на Катедри за библиотекарство и информатику Филолошког факултета у Београду. Објавио је 14 монографија из области архивистике, библиографије, књижевне историје и културне историје (међу њима *Архивистички појмовник*, *Народне пословице у делима дубровачких књижевника*, *Молијер у Дубровнику*, *Архиви говоре*, *Српска култура под окупацијом*). Био је управитељ Задфужбине „Десанка Максимовић“. Заменик је главног и одговорног уредника часописа *Књижевна историја*.

Јелена Ђорђевић (1988, Врање) је дипломирала на Филозофском факултету Универзитета у Нишу на смеру србистика, а мастер студије је завршила на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Потом је стекла и звање

дипломираног библиотекара. На докторским студијама Филолошког факултета у Београду на модулу: Српска књижевност одбранила је дисертацију под називом „Културна поетика паганског, хришћанског и личног идентитета у поезији Драгиње Урошевић, Даринке Јеврић и Злате Коцић“. Ради у Заводу за проучавање културног развитка као службеник за односе с јавношћу; координатор пројекта Библиотека Завода и сарадник – истраживач. Радилa је на *Предлогу Стратегије за развој културе Србије од 2017. до 2028. год.* Ангажована је као сарадник – истраживач на пројекту *Културне навике и потребе просветних радника у Србији* и коаутор је публикације *Просветни радници: културно образовање и културна партиципација*. Бавила се темом родне равноправности у културном стваралаштву и делатности. Сарадник је у истраживању поводом едиције „Укуси“, Завода за проучавање културног развитка и извршни уредник публикације *Укуси Делиблатске пеишаре*. Живи у Београду.

Мирко Ђукић Смедеревски, рођен је у Подгорици, 1981. године. Основну и средњу школу завршио је у месту рођења. Филозофски факултет завршава у Бањој Луци, а постдипломске студије из области Историја и теорија књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву. Тренутно похађа докторске студије на Филозофском факултету Универзитета у Нишу. Области интересовања су му: теорија и историја књижевности, српска књижевност 18. и 19. века, психологија личности, библиотекарство и позоришна уметност. Говори руски, а служи се и енглеским, италијанским и македонским језиком. Објавио је велики број радова и учесник је више научних скупова.

Биљана М. Ђурашиновић је рођена 1983. године у Загребу. Дипломирала је на Катедри за библиотекарство и информатику Филолошког факултета (2006), мастер академске студије из области теорије културе завршила и одбранила завршни рад на Факултету политичких наука (2010) и докторирала на Филолошком факултету Универзитета у Београду (2018). Бави се истраживањем опште и националне историје књиге и библиотека и аутор је већег броја радова објављених у часописима и зборницима радова са конференција, као и научне монографије *Јавне библиотеке у Србији између два светска рата* (2020). Професионалну каријеру библиотекара започела је 2006, а стручни испит из библиотечко-информационе делатности положила 2007. године. Тренутно је запослена као библиотекар на Факултету за пројектни и иновациони менаџмент у Београду. Говори, чита и пише на енглеском и италијанском језику, а служи се руским, норвешким и кинеским језиком (на почетном нивоу).

Данка Ивошевић је запослена на Катедри за библиотекарство Педагошког факултета у Сомбору Универзитета у Новом Саду. За ужу научну област Библиотекарство бирана је 2011. године у звање сарадник без сарадничког звања, 2016. године у звање сарадника у настави, а 2018. године у звање асистента. Њен наставни рад обухвата држање вежби из предмета Класификациони системи, Каталогизација, Савремено библиотекарство и Јавне библиотеке на основним студијама, као и Библиотечка истраживачка пракса на мастер студијама. Такође, учествује у реализацији студентске праксе која се одвија у сомборској Градској библиотеци „Карло Бијелички“ у оквиру предмета Библиотечка пракса 1, 2, 3 и 4. Од 2022. године је члан Етичке комисије на Педагошком факултету у Сомбору. Обавља дужност секретара часописа *Норма* и уреднице студентског листа *Пефас*, које издаје Педагошки факултет.

Катарина Јаблановић (рођ. 1979. године у Краљеву) завршила је основне академске студије 2007. године на Катедри за српски језик Филолошког факултета Универзитета у Београду. Мастер студије завршила је 2010. године на истој катедри. Од 2019. године је докторандкиња на Филолошком факултету Универзитета у Београду, модул Култура. У Народној библиотеци „Стефан Првовенчани“ Краљево ради од фебруара 2011. године, стекавши звање дипл. библиотекар јуна 2012, односно вишег дипл. библиотекар априла 2019. године. Ауторка је пројекта „Жички сабор библиотекара“, покренутог 2018. године, који суфинансира Министарство културе Републике Србије, који обухвата организацију стручног скупа библиотекар и објављивање зборника радова. Уредница је пет до сада публикованих зборника стручних и научних радова који издаје Народна библиотека „Стефан Првовенчани“ Краљево. Објавила је више научних и стручних чланака из области библиотекарства и науке о књижевности и учествовала на међународним и домаћим конференцијама.

Татјана Јанковић (1973, Крагујевац) је радила од 2009. до 2011. на месту библиотекар у специјалној „Заставиној“ библиотеци. Организовала је преузимање „Заставиног“ књижног фонда од око 24.000 библиотечких јединица, његово разврставање на научни и белетристички део и њихов смештај у библиотечки простор Машинског факултета и градски огранак Народне библиотеке „Вук Караџић“ у Крагујевцу. Од 2012. ради у Народној библиотеци „Вук Караџић“ у Крагујевцу, у Фонду старе и ретке књиге. Звање вишег дипломираног библиотекар стекла је 2018. године. Уређивала је *Крагујевачко читалиште* (2012–2013) и *Корак* (2017–2021). Аутор је више пројеката које је подржало Министарство културе Републике Србије (изложби „Болница Стобарт“, „Књажеско-србска књигопечатња у Крагујевцу: 1833–1835“ итд.) и уредник и приређивач бројних издања Библиотеке и УК „Кораци“.

Нада Јелкић је рођена маја 1961. у Новом Саду. Основну и средњу школу завршила је у Бечеју. Године 1979/80. уписала је, а потом завршила, библиотекарство прве генерације на Филолошком факултету у Београду. Запослена је у Библиотеци града Београда. Има 35 година искуства у струци у свим процесима рада.

Оја Кринуловић, дипломирани библиотекар саветник, дипломирани је инжењер биотехнологије и мастер биохемијског инжењерства и биотехнологије на Технолошко-металуршком факултету, Универзитета у Београду. Запослена је од 2001. године у Универзитетској библиотеци „Светозар Марковић“ у Београду. Од 2016. ради у Одељењу за обраду библиотечког материјала као дипломирани библиотекар саветник, на каталогизацији и класификацији монографских публикација из природних и техничких наука. Присуствовала и учествовала на домаћим и међународним научним скуповима и конференцијама. Аутор је многобројних чланака у часописима и зборницима на српском и енглеском језику. Предавач је на многим презентацијама и едукативним курсевима на тему електронских извора информација. Такође је аутор и реализатор неколико домаћих пројеката. Сарађује са Фондацијом Викимедија Србије и аутор је пројекта *Вики библиотекар* већ 8 година. Секретар је комисије за доделу стручних звања из области библиотекарства. Председник је Подружнице Универзитетске библиотеке „Светозар Марковић“ и високошколских библиотека

Универзитета у Београду. Главни истраживачки интереси су развој информационе науке, дигитална писменост, прибављање информација, отвореног приступа итд .

Филип Крчмар је рођен 1984. у Зрењанину, где је завршио основну школу и гимназију, а основне, мастер и докторске студије на Одсеку за историју Филозофског факултета у Новом Саду. Стручно се усавршавао у Филаделфији, САД (Philadelphia Museum of Art) и Тибингену, Немачка (Institut für donauschwäbische Geschichte und Landeskunde, скр. IdGL). Године 2013. запослио се у Историјском архиву Зрењанин. Од 2014. има звање архивисте, а од 2020. вишег архивисте. Након једногодишњег приправничког стажа у Народном музеју Зрењанин (2011–2012) и положеног стручног испита у Музеју Војводине, стекао је и звање кустоса-историчара. Од 2009. објавио је дванаест књига и неколико десетина радова у домаћим и страним научним часописима и зборницима. Био је аутор десетак изложби са пратећим каталозима. Главне области интересовања и истраживања су му историја Баната и Великог Бечкерека, Петровграда, Зрењанина; Подунавских Шваба; културна историја Хабзбуршке монархије; споменичко наслеђе и градитељска баштина средњег Баната; архивистика и музеологија. Говори енглески и немачки језик, служи се мађарским и француским.

Анђелија Лазих је рођена 25. 12. 1989. у Београду, где је завршила основну школу и гимназију. Дипломирала је 2012. године на Катедри за библиотекарство и информатику на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где 2023. године завршава мастер студије. Током основних студија и шест година након дипломирања бавила се новинарством, претежно у онлајн медијима. Од 2018. године запослена је као библиотекар у Библиотеци Дома културе „Студентски град“ на Новом Београду, где обавља послове скоро свих сегмената струке – од позајмице преко каталогизације и редакције нормативних записа у бази CONOR, до организације предавања и изложби. Положила је стручни испит и има већину лиценци за рад у библиотечко-информационом систему COBISS. Асистент је на COBISS3 курсу „Преузимање записа и фонд“ у Народној библиотеци Србије.

Бојана Маринчић је запослена у Народној библиотеци Ужице (НБУ) од 2008. године. Члан је Стручног већа НБУ и члан редакције електронског часописа *Корак библиотеке*. Коаутор је и реализатор више пројекта које су суфинансирани Министарство културе Републике Србије и локална самоуправа. Објавила је више стручних и научних радова. Председница је Секције за јавне библиотеке БДС-а од 2021. Учесник је разних семинара и радионица у оквиру библиотечко-информационе делатности. Излагала је на стручним скуповима и одржала велики број предавања о медијској и информационој писмености у основним и средњим школама и установама у Златиборском округу. Дугогодишњим радом на Позајмном одељењу за одрасле, стекла је велико искуство везано за кориснике. Бави се промоцијом библиотечког садржаја кроз савремене канале комуникације, са посебним освртом на програме намењене деци и младима. Учествовала је у реализацији и организацији великог броја књижевних вечери, манифестација, скупова и активности у организацији НБУ. Покретач је и администратор Фејсбук странице и Инстаграм профила, администратор Јутјуб канала и веб-странице НБУ. Протеклих годину и по дана ради на Одељењу Библиографске обраде библиотечке грађе и извора.

Оливера Мијаиловић, виши дипломирани библиотекар, рођена је 1962. у Тополи, где је похађала основну и средњу школу. Завршила је југословенску и општу књижевност на Филолошком факултету Универзитета у Београду на. Радила је у средњој и основној школи као професор српског језика и библиотекар (1986–1991). У Ресавској библиотеци у Свилајнцу запослена је од 1998. као библиотекар на Одељењу за одрасле, 2000. је положила стручни испит, а од 2015. је библиотекар на Завичајном одељењу. Радила је на каталогизацији грађе у WINISIS, а потом и COBISS систему. Била је директор РБС од 2005. до 2010. Учесник је великог броја семинара, аутор стручних радова, члан је Скупштине БДС-а и Комисије за доделу виших стручних звања Поморавског округа. Пружала је стручну помоћ уређењу школских и манастирских библиотека. Аутор је више изложби, радио и ТВ емисија, монографије поводом 150. годишњице библиотеке, уредник је издавачке делатности библиотеке, приредила је и уредила низ публикација, била је рецензент завичајним ауторима, организовала је радионице и стручни скуп. Књижевну награду „Андра Гавриловић” организује 13 година и уредник је зборника *Црте и резе*.

Ана Павић је рођена 25. децембра 1972. године у Шапцу. По завршетку Шабачке гимназије, дипломирала је на Одсеку за филозофију, Филозофског факултета Универзитета у Београду. Потом је магистрирала на Факултету политичких наука, смер Теорија културе. Од 2001. до 2002. године је радила као професор Шабачке гимназије. Од 2002. је запослена у Библиотеци шабачкој на месту библиотекар информатор. Поред задужења информатора, водила је набавну политику Библиотеке од 2002. до 2006. године. Од 2010. до 2015. уређивала је веб-страницу Библиотеке шабачке као и веб-страницу за младе „Књижодери – једино претеривање које не шкоди“. Председница је Комисије за стицање виших стручних звања Библиотеке шабачке од 2009. године. До 2006. је такође водила радионицу за предшколце у сарадњи са Предшколском установом „Наше дете“. Управо припрема рад на Дебатном клубу који ће укључити средњошколце. Тренутно разматра могућу додатну обуку или тренинг ради лиценце за вођење Дебатног клуба.

Марија Петковић основну школу завршила је у Врњачкој Бањи, а Филолошку гимназију у Краљеву. Филозофски факултет у Београду – Одељење за историју, завршила је 2004. године, одбраном дипломског рада из медијалистике. Од јула 2007. године ради у Народној библиотеци „Др Душан Радић“ у Врњачкој Бањи (Завичајно одељење). Одлуком Републичке комисије за доделу стручних звања у библиотечко-информационој делатности 2018. године добија звање: виши дипломирани библиотекар. Од 2019. године дипломирани историчар – мастер (Филозофски факултет у Београду). Ауторка је монографија: *Врњчани у концентрационом логору Бањица (1941–1944)*, (2015) и *Поздрав из Врњачке Бање* (2020), као и великог броја радова у зборницима и серијским публикацијама.

Александар Радовић је рођен 1976. у Новом Саду, где је завршио основну и средњу школу. Дипломирао је на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду. Похађао је мастер академске студије на студијском програму Библиотекарство и информатика Филолошког факултета Универзитета у Београду. Од 2001. запослен је у Библиотеци Матице српске, у

Одељењу набавке и размене публикација БМС, а затим у Одељењу каталошко-библиографске обраде, на пословима каталогизације некњижне библиотечке грађе и извора. Самостално креира библиографске записе у програмском окружењу COBISS, каталогизира примерке ликовног тематског опредељења. Објавио је велики број текстова у часописима посвећеним библиотечно-информационој делатности у Србији и учествовао на многобројним стручним скуповима.

Ивана Ранковић је дипломирала на Учитељском факултету Универзитета у Београду. Ради као учитељ у три основне школе у општини Крушевац. Од 2007. године ради као школски библиотекар, за који 2014. године стиче лиценцу. Редовно се стручно усавршава и учествује у пројектима и стручним скуповима. Члан је више струковних друштава, а међу њима су водећа два Друштво школских библиотекара Србије, чији је председник Подружнице ДШБС-а за Расински округ и Библиотекарско друштво Србије.

Драгослава Родаљевић, запослена је у Народној библиотеци Ужице од 1984. године. Првих десет година је радила на Дечјем одељењу на ком је водила програме и акције за подстицање читања. Од 1997. године ради на Одељењу библиографске обраде библиотечке грађе и извора. Аутор је, коаутор и реализатор више пројеката које су финансирани Министарство културе Републике Србије и локална самоуправа. Пројекти су се бавили унапређењем медијске и информационе писмености корисника, како младих тако и корисника зрелог доба. Такође су допринели адекватној дигиталној презентацији библиотеке. Аутор је акредитованог семинара Школске и јавне библиотеке на заједничком задатку (акредитован код ЗУОВА – 2011/2012. и 2012/2013. ш. г.). Похађала је семинаре и радионице у оквиру програма Библиотеке плус, COBISS образовања, едукатор у оквиру IFLA-не радионице „Информациона и медијска писменост – едукација едукатора”. Члан је УО БДС (2009–2014 и 2019–2023) и Председница Секције за каталогизацију БДС-а. Била је председница Подружнице БДС-а Златиборског округа 2015–2019. године. Објавила је више радова у стручној и научној периодици. Уредница је стручног часописа *Корак библиотеке: часописа за културу и библиотечно-информациону делатност* од 2016. Излагала је на више стручних и научних скупова код нас и у Републици Српској.

Гордана Рудић је запослена на Катедри за библиотекарство Педагошког факултета у Сомбору Универзитета у Новом Саду од 2012. године. Тренутно је у звању ванредног професора, а њен наставни рад обухвата предмете на свим нивоима студија. Обавља дужност главног и одговорног уредника часописа *Норма* који издаје Педагошки факултет. У претходном раду, од 1991. године, била је библиотекар библиотеке Департамента за математику и информатику Природно-математичког факултета у Новом Саду.

Драгана (Димитријевић) Сабовљев, дипломирани библиотекар саветник рођена је у Зрењанину, 7. 8. 1971, где је завршила основну и средњу школу, а студије Опште књижевности и теорије књижевности на Филолошком факултету Универзитета у Београду. На Катедри за библиотекарство и информатику, магистрала је 2007, а докторирала 2014. године. Од 1996. године запослена је у Градској народној

библиотеци „Жарко Зрењанин“ у Зрењанину. Радила је на пословима библиотекара, директора, уредника, редактора, лектора и коректора. Чланица је редакције и стручни редактор *Читалишта: научног часописа за теорију и праксу библиотекарства*, Програмског одбора Научног скупа „Библиотеке и идентитет“ и Редакционог одбора за припрему Зборника. Чланица је Програмског комитета и рецензент у ЕСИЛ-у (European Conference on Information Literacy – Европска конференција о инфомационој писмености). Говори енглески и италијански језик. Уредила је, урадила лектуру, коректуру и стручну редакцију великог броја монографија и серијских публикација, а самостално или у коауторству објавила је преко 50 радова у стручној периодици и монографијама.

Карла Селихар (1972), дипломирала је на Филозофском факултету, магистрала и докторирала на Филолошком факултету у Београду. У звању доцента за ужу научну област Библиотекарство држи курсеве из библиографије; историје писма, књиге и библиотека; школских библиотека и библиотечког законодавства на Педагошком факултету у Сомбору. Њена научна интересовања усмерена су ка проучавању библиографије, периодике 19. и 20. века, културне историје, историје српских библиотека. Осим радова у тематским зборницима и научним часописима, коаутор је монографије *Никола Ђ. Вукићевић: (1830–1910): животопис и библиографија* (2010). Била је секретар редакције часописа *Норма* и заменик председника Уређивачког одбора Издавачке делатности Педагошког факултета у Сомбору. Члан је Одбора „Сусрета библиографа у спомен на др Георгија Михаиловића“ у Инђији.

Татјана Станисављевић Брзуловић (1965), доктор филолошких наука, запослена је у Универзитетској библиотеци „Светозар Марковић“ у Београду као начелник Сектора за набавку и обраду библиотечког материјала. Активно је учествовала у осам пројеката који су реализовани у Универзитетској библиотеци. Члан је уређивачког одбора научног часописа *Библиотекар* (М53) од 2016, а од 2019. Комисије за лиценце и узајамну каталогизацију при ВБС-у. Била је председник подружнице УБСМ и високошколских библиотека Универзитета у Београду 2009–2022. Члан је Управног одбора БДС-а и Статусне комисије за утврђивање критеријума за самостално обављање библиотечко- информационе делатности за период 2019–2023 и 2023–2027. Бави се ауторским правом у библиотекарству и активно учествује у едукација колега у библиотекама кроз акредитоване семинаре, предавања и радионице. Са др Драганом Столић води акредитовани курс за стручно усавршавање библиотекара *Ауторско право у библиотечко-информационој делатности* од 2016. Подручја интересовања су јој архивска грађа, рукописи и културна баштина. Редовно објављује радове у домаћој и иностраној научној и стручној периодици, као и на порталу за хуманистику „Културни херој.“ Објавила је две књиге: *Породична преписка кнеза Милоша Обреновића из Архивске збирке Јоце Вујића у Универзитетској библиотеци „Светозар Марковић“* (2015. и 2016) и *Изабрана писма књижевника из Архивске збирке Јоце Вујића у Универзитетској библиотеци „Светозар Марковић“* (2016). Добитник је награде „Марија Илић Агапова“ за 2017. годину коју додељује Библиотека града Београда најбољем библиотекарју.

Јасмина Степановић је дипломирала на Високој пословној школи у Београду. Дипломски рад јој је био „Менаџмент у библиотекарству“. Запослена је у Народној

библиотеци „Илија М. Петровић“ у Пожаревцу од 1. јуна 1995. Од 1995. до 2009. године радила је у одељењу Библиотеке у Костолцу, на следећим пословима: рад са корисницима на свим одељењима; обрада монографских и серијских публикација у програму БИБЛИО; стручна обрада чланака из серијских публикација у програму БИБЛИО; сарадња са косточачким медијима – прикази књига; унос старог фонда у COBISS базу; израда лисног предметног каталога; осмишљавање и постављање изложби у Библиотеци; медијатор књижевних вечери; водила је библиотечку секцију од 2000–2003. године са децом из основне школе. Од 2009. године у Народној библиотеци „Илија М. Петровић“ у Пожаревцу је ангажована на следећим пословима: рад са корисницима на свим одељењима; унос фонда у COBISS базу; скенирање завичајног листа „Реч народа“; снимање и монтажа видео-прилога са завичајним ауторима; дигитализација; медијатор књижевних вечери; осмишљавање и постављање изложби у Библиотеци. Објавила је *Каталог књига Библиотеке града Костоца: 1882–1944* (2003) (у коауторству са Славицом Пејовић), *Ратна издања објављена у периоду 1941–1945. године у завичајном фонду Народне библиотеке „Илија М. Петровић“* (2021), *Коњички спорт у Пожаревцу: изложба некњижне грађе из фонда Народне библиотеке „Илија М. Петровић“ Пожаревац* (2021).

Катарина Стефановић рођена је 10. маја 1982. године у Пожаревцу, где је стекла основно и средње образовање. Јуна 2007. године дипломирала је на Катедри за библиотекарство и информатику Филолошког факултета Универзитета у Београду, а године 2011. стекла је и звање мастер на матичном факултету. Од 2009. године запослена је у Библиотеци Правног факултета Универзитета у Београду. Аутор је неколицине радова објављених у стручним библиотечарским часописима и зборницима.

Миле Стијеповић, дипломирани библиотекар саветник, дипломирани је машински инжењер бродоградње на Машинском факултету Универзитета у Београду. Запослен је од 2001. године као библиотекар библиограф у Универзитетској библиотеци „Светозар Марковић“ у Београду. Од 2012. године ради у Одељењу за обраду библиотечког материјала. Учествовао на домаћим и међународним научним скуповима и конференцијама. Радио је на изради библиографија наставника и сарадника Универзитета у Београду и Универзитета уметности у Београду. Био је демонстратор на два целодневна курса Серијске публикације (COMARC/B, COMARC/H) у организацији Универзитетске библиотеке „Светозар Марковић“. Радио је на формирању и вођењу E-CRIS.SR информационог система о истраживачкој делатности у Србији. Тренутно ради на изради библиографије истраживача и стручних сарадника Србије у COBISS.SR систему. Аутор је више чланака на српском језику.

Гордана Стокић Симончић (1960) је редовни професор на Катедри за библиотекарство и информатику Филолошког факултета Универзитета у Београду, где предаје општу и националну историју књиге и библиотека, као и менаџмент у библиотекама. Управник је Катедре 2013–2017. и 2022–. Објављује од 1995, аутор је осам монографија и више десетина научних радова у другим типовима публикација. Добитник је „Награде Стојан Новаковић“ Библиотечарског друштва Србије: 2003. за књигу *Менаџмент у библиотекама*, а 2013.

за књигу *Библиотеке и идентитет: пролегомена за историју модерног српског библиотекарства*.

Главни је уредник *Читалишта: научног часописа за теорију и праксу библиотекарства*, који објављују Градска библиотека Панчево и Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду, а који има ранг врхунског часописа националног значаја.

Анђела Стошић (Сурдулица, 1993) је асистент на Катедри за библиотекарство и информатику Филолошког факултета за предмете Историја књиге и библиотека 1–2. Поред овог, подједнако је ангажована и на предметима Књига и библиотеке код Срба 1–2, Компаративно библиотекарство, Процеси управљања у библиотекама и Односи библиотека с јавношћу. Од марта 2017. до јула 2019. године радила је као сарадник у настави за поменуте предмете.

Предмет њеног научног интересовања јесте развој библиотекарства у Србији од 1919. до 1945. године, пре свега оно што спада у односе библиотека са јавношћу. Објавила је неколико радова у домаћој научној периодици. Учествовала је на скуповима: *Vobcatsss* (Осијек, 2019), *Библиотеке и феминизам* (Београд, 2019), *Библиотеке и идентитет 2* (Панчево, 2019), *Часопис Женски покрет (1920–1938)* (Београд, 2020) и *Библиотеке и идентитет 3* (Панчево, 2021).

Валентина Тасић је рођена 1989. године. Основну и средњу школу завршила је у Барајеву. Јуна 2012. дипломирала је на Катедри за библиотекарство и информатику, Филолошки факултет у Београду. Јуна 2013. године завршила је мастер студије са радом „Ауторско право и библиотеке“. Од 2012. до марта 2014. радила је као библиотекар на Катедри за албанологију, а од 2014. ради као секретар на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима. Учествовала је на међународним конференцијама „Културе у дијалогу“, „Хуманизам: култура или илузија“, „Филологија културе“, „Виртуелна култура“, као и на начуној конференцији „БИБЛИОНФО“.

Ивана Тодоровић, дипломирани библиотекар саветник, рођена је 30. октобра 1976. године у Београду. Основну школу и Гимназију завршила је у Београду. Дипломирала је на Катедри за библиотекарство и информатику Филолошког факултета Универзитета у Београду, где је одбранила магистарску тезу 2013. године. Била је запослена у библиотеци Музеја примењене уметности у Београду од 2005. до 2007. Од 2007. године запослена је у Народној библиотеци Србије, у Одељењу за пружање информационих услуга корисницима, а од 2008. ради у Одељењу за матичне послове, образовање, истраживање и развој библиотечко-информационог система. Аутор је више стручних прилога и предавања у оквиру акредитованих програма за школске и јавне библиотеке. Од 2015. члан је Комисије за полагање стручног испита у Народној библиотеци Србије као заменик испитивача за предмет „Основе библиотекарства“. Члан је Сталног одбора Секције за континуирани професионални развој и учење на радном месту при Међународној федерацији библиотекарских удружења и институција IFLA.

Теодора Трајковић (1993), мастер теоретичар уметности и дипломирани библиотекар, дипломирала је (2018) и мастерирала (2020) на Факултету музичке уметности у

Београду, на смеру за Музичку педагогију. Стекла је Уверење о положеном стручном испиту у библиотечко-информационој делатности 2018. године (Народна библиотека Србије), па је потом запослена у Музиколошком институту САНУ, од 2019. године. Након тога, стекла је Уверење о положеном стручном испиту у области заштите архивске грађе (Државни архив Србије) 2021. године. Поред библиотечног и архивског посла који обавља, администрира дигитални архив издања САНУ – ДАИС (колекцију Музиколошког института САНУ), волонтерски ради на интернационалном музичком фестивалу Rossi fest (Београд) и члан је српско-јеврејског певачког друштва, хора „Браћа Барух“. Поље интересовања јој је очување и објављивање архивске грађе о српским композиторима, као и дигитализација (музичког) културног наслеђа Србије.

Маријана Узуновски (1979, Земун) је руководилац Одељења за документацију и информатичку подршку у Заводу за проучавање културног развоја. Дипломирала је на Катедри за библиотекарство и информатику Филолошког факултета Универзитета у Београду 2002. Исте године почиње са радом у Заводу за проучавање културног развоја на радном месту документалисте. Положила стручни испит у библиотечној делатности 2005. године, а 2006. године постала је Microsoft Certified Professional (MCP). Од 2020. године поседује сертификат MCSA (SQL 2016 Database Development), а од 2021. године MCSE (Data Management and Analytics). Пројекти на којима је радила као сарадник (избор): *е-Култура, Библиотека Завода, Дигитални архив Завода, Часопис Култура, Музеји – актуелно стање, Музејска публика, Агенда манифестација, Српско позориште у транзицији, Српске позоришне награде, Позоришна публика, Људски ресурси и ИКТ, Културни туризам, Трибине „Стеван Мајсторовић“, Неафирмисани уметници, Празни простори у Србији, Локалне културне политике, Медијска слика жене, Поглед на културу.*